

חומת עזת'ע

||| יו"ל ע"י חברי הנהלת העדה החרדית ||| שנה ב' ||| גליון ל' ||| פר' ויצא - וישלח תשפ"ה ||| פקס: 077-444-8435 |||

בשער החומה ||| דבר הגליון

"נולדתי"
בבית חילוני לחלוטין" - מתחיל הר"ר ברוך היימן ז"ל (שנפטר לפני מספר חודשים ממחלה) את סיפור חזרתו בתשובה לפני כ-40 שנה - "בבית הורי ינקתי את הלק הרוח של הקודקודים הישראלים הקלאסיים".

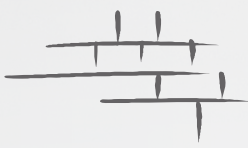
זקני שימש כשר החינוך (השמד), ופעם בנסעי איתו לעבר משרד החינוך הממוקם בסמיכות לשכונת מאה שערים, וחרדי י-ם זעקו "שבת!" נענה זקני ואמר לי: "כשתגדל, כאלה כבר לא יהיו..."

[דרך אגב, כאן אולי המקום לציין את הסיפור המופלא שהתפרסם בעבר ללא שם מדוייק של בעל המעשה, ולמעשה 'בעל המספר' הזה הוא הינו בעל המעשה לפי בירור עם בנו שיח', וכה סיפר: זקנו היה יד ימינו של ראש המופרים הראשון שהגיע לביקור אצל מרן החזו"א זצוק"ל, והוא היה מלווהו באותה פגישה. בחזרתו הביתה סיפר לאשתו על פרטי הפגישה. רעייתו שהיתה שומרת 'מסורת' מינימלית שרשה מבית הוריה - שגם הם היו שומרי דת ומסורת עד שהציונות תלשה אותם ממקור חיותם - נהגה להדליק נרות בכל ערב שבת, ובעת ההדלקה התפללה בתמימותה להשי"ת שתזכה לבנים גדולים ומאירים - כך קיבלה מבית אמה - והתכוונה בתפילה שבניה יגדלו גדולי ישראל שבעיניה הצטיירו עד אז כראשי המדינה הציונית' רח"ל. אולם מאז אותה פגישה היסטורית, כשראתה שאף גדולי הציונים כורעים ברכ לפני מרן החזו"א זצ"ל הבניה מי הם באמת 'גדולי ישראל' ומאז התפללה שבניה יזכו לגדול כמרן החזו"א... ולא ארכו הימים ובנה שגדל על ברכי הציונות ואבותיה, חזר בתשובה, והוא זה שסיפר את סיפור חזרתו בתשובה המואב כאן...]

ביום מן הימים הזדמנתי לביהמ"ס דחסידי ברסלב במא"ש 'השול', שם היתה לי שיחה עם חבר שחזר בתשובה לפני שניסה לשכנע אותי בצדקת דרכו, אולם האמת אגיד כי הדברים לא דיברו אל לבי, היו שם ויכוחים קולניים ועימותי סרק חסרי תועלת, וכשסיימתי לשוחח עמו פניתי לילך לדרכי מאוכזב אמרתי לעצמי אז "לא! זה לא המקום שלי...!"

בדרך צאתי מהבנין, נקלעתי מבלי משים לתוך אחד החזירים בבנין, שם התקיים כולל אברכים שהיו שקועים בלימודם, והנה בעמדי בוהה במקום, נגיש אלי אחד שעשה עלי רושם מזור... והנה אותו איש נגיש אלי ושואל אותי בניב לשה"ק (לא 'עברית') "האם שנית כבר היום, האם אכלת כבר היום?" אמרתי לו: "לא!" מיד כיבד אותי במשקה תה ועוגה. ושאל אותי "אתה יודע לעשות ברכות?" - אמרתי: "לא!" והוא לימד אותי,

המשך בעמוד ג

מן החומה ולפנים ||| הרה"ח ר' שמואל מאיר חשין שליט"א

אחר מיטתו של הגאון הצדיק המשפיע רבי שמעון ישראל שפירא זצוק"ל

רק לדוגמא עד היכן הגיעו הדברים, מספר האברך החשוב הי"ו שזכה לשמשו בתקופתו האחרונה: כשהיה בבית החולים לקחתי אותו לביהמ"ד דשם להתפלל מנחה, נכנסנו לבהמ"ד ואני מבחין שר' שמעון נשאר על עמדו ואינו מתחיל בתפילה כאילו לא קלט שהגענו כבר, עד שאמרתי לו 'ר' שמעון הגענו לביהמ"ד' רק אז פקח את עיניו בהתחדשות והתחיל בקרבנות ומנחה, הוא עצם את עיניו לחלוטין, לא למחצה, לא 90 אחוז, שמירת עיניים לגמרי, כעיוור שאינו רואה כלום.

עובדא נוספת, בתקופה האחרונה סבל

מכך שתואר גופו הק' הצהיב, והדרך הוא שעל ידי העיניים אפשר לבדוק את המצב, הגיע האחות לבדוק אמרתי לר' שמעון אולי תסתובב לקיר, תפתח את העיניים וכך היא תוכל לראות ואתה לא תסתכל עליה, אך מה ששכחתי הוא שר' שמעון אינו יודע היכן הקיר... הוא נמצא בחדרו כבכל בניין הבית חולים, כעיוור המגשש באפילה, ר' שמעון פוקח את עינו הק' לצד בו עמדה האחות... כמובן שר' שמעון סוגר מיד את עיניו, עברו דקות ספורות ור' שמעון פרץ בבכי מר ביותר, דקות ארוכות ישב והתייפח בבכי מבלי יכולת להירגע. יהודי בן שבעים ושש עובד ה' מופלא שזיכך את עצמו כל השנים, בוכה בדמעות שליש על ראייה אחת בטעות...

כך גם קדושתו המופלגת בימי צעירותו, שממש אין לשער שנמצא בדור האחרון קדוש כזה.

המשך בעמוד הבא

חלל גדול נפער בעולם עם הסתלקותו לשמי רום של האי חסידא קדישא גאון וצדיק רבי שמעון ישראל שפירא זצוק"ל מזקני ירושלים ומגדולי משפיעי חסידי ברסלב.

גדולה האבידה ואין לה תמורה, הכאב והאבלות בקרב בני היהדות הנאמנה גדול עד למאד, אין בכוחנו כלל להקיף את האבדה הגדולה והחיסרון שהפסדנו והפסיד כל הדור בעוונותינו. הכאב הוא עצום, ואך בהתבוננות בדרכיו ויראתו הנוראה בכל נושא של היהדות החרדית, זוהי מורשתו לדורות ובהמשכיות תבערת לבבו בכל קדשי ישראל ננוחם.

בתוככי חומותיה הבצורות של ירושלים של מעלה, על ברכי אביו הצדיק חסידא ופרישא רבי שמואל שפירא זצ"ל מענקי גדולי ירושלים של מעלה ומגדולי לוחמי קדושתה, גדל הנער רבי שמעון ישראל והחל לדרוש אלוקיו.

עוד כשהיה אברך צעיר לימים השריש בנפשו אפסיות זה העולם, וכגיבור מלחמה קפץ לתוך קשרי מלחמת היצר. מן המפורסמות היא שמירת עיניו,

כשאינו יוצא מביהמ"ד ה'שול' לביתו, לשום דבר כי אם לצרכים דחופים ביותר, אגם שמטר בודד הפריד ביניהם, וגם אז היה רבי שמעון ישראל עוצם את עיניו לחלוטין.

בשנים המוקדמות יותר כשהיה גר ברח' רבינו גרשום היה מגיע לביהמ"ד בשעות הבוקר המוקדמות וחזר רק בערב ע"י אחד שהתנדב להסיעו, כך מדי יום ביומו, כדי שלא ייכשל חלילה וחס בראיות אסורות.

מן החומה ולפנים || המשך

על התקופה שהתגורר ברח' רבינו גרשום מסופר, שפעם בליל שבת עלה לביתו, אך מרוב שמירת עיניו נכנס בטעות לבית של השכן קומה מתחתיו, הוא לא שם לב והתחיל עם הזמירות וכו', עד שהמשפחה שם עוררו את תשומת ליבו, שזו לא הדירה שלו...

יראתו המופלגת היתה לשם דבר, יראת שמים טהורה הקרינה מפניו על כל סובביו, ירא שמים באמת ודחיל חטאין שספק אם נמצא דוגמתו. כל שם שמים שהוציא מפיו הזדעזע כל גופו בפחד נורא, ממש רעד בכל שם שמים. כל מי שנקלע לסביבתו מעיד שיראתו היתה גדולה כל כך, שהרגישו את זה בכל הסביבה. עצם הימצאותו השפיעה על כל הסביבה ירא'ש, שלא היה שייך לחשוב או לעשות שלא כרצון ה'.

זהירותו ודקדוקו בהלכה אף היא מן הגדולות והמפורסמות, כפי שהתבטא עליו אחיו הגדול יבדלחט"א רבי יוסף קדיש שפירא שליט"א, שהכירו עוד מאז ימי ילדותו ר' שמעון הוא עולה תמימה מעולם! לא עבר על שום דבר חטא, אפילו לא על דרבנן! לא היה שייך אצלו לעבור על רצון ה', כל דבר שמר והקפיד עד קצה האחרון. דקדוקו הרב שלוב היה עם האהבה שרחש לכל מצווה ומצווה. ר' שמעון אהב את המצוות באופן שקשה למצוא כמותו. רדף אחרי המצוות כגביר הרודף אחרי ממון רב.

ב'שול', המקום בו שהה כל היום ועבד את בוראו, רווחה האימרה 'אתה מחפש את ר' שמעון? תגיד ברכה בקול ותראה את ר' שמעון צץ מאחוריך...' כל אחד שר' שמעון הבחין מרחוק, שעומד לברך ברכה כל שהיא, מיד ניגש אליו וביקשו לאומרה בקול כדי שיוכל לענות אמן. בהלכות קימה בפני זקן הידר ביותר, כל פעם שהבחין שיהודי מבוגר נכנס או עובר בביהמ"ד, היה רץ להתיישב בספסל סמוך, כדי לזכות לקום לכבודו.

שמחתו המופלגת היתה לשם דבר. כל היום הסתובב עם חיות וחיוך והשתדל לשמח גם את כל סובביו. על לשונו שגורים היו דברי התחזקות על מעלת השמחה. בכלל היה איש טוב מבשר טוב'. כל שמחה וידיעה טובה היה ר' שמעון הראשון שידע. הוא היה מעודכן בכל שמחה שהיתה לרוב בלע"ה, עוד לפני המשפחה עצמה. כך גם השתדל לשמח חתנים וכו'. כל פעם שהכניסו אותו ל'ריקוד' עם חתן, היה חוזר על עצמו המחזה הנורא, ר' שמעון היה רוקד וקופץ ממש כדי לשמח את החתן.

אצל ר' שמעון לא היה רגע של בטלה. תורה, תפילה, חסד או משהו אחר. לא היה קיים אצלו המושג לבטל

את הזמן על לא דבר. טוב ליבו אינו ניתן לשיעור. ה'בין אדם לחברו' היה אצלו למעלה מהשגת אנוש, בכל כוחו הוא מנעים ועוזר לכל אחד ואחד. גם אנשים שרבים העדיפו להתרחק מהם, היה ר' שמעון יושב ושומע את הגיגיהם. לא היה מושג אצלו לפגוע באנשים, ולא שלא היה מעיר אם היה רואה דבר הטעון תיקון, אך בכזאת זהירות ונועם, שלא היה שייך להפיגע, אך מאידך גם לא היה שייך לסרב...

לפעמים כאשר ראה מאן דהוא מתיישב לקריאת התורה עם עלונים להעביר את הזמן, היה ר' שמעון הולך ולוקח חומש וניגש לאברך עם חומש פתוח, כאילו הלה חיפש חומש, וגם אז רק אם ידע שיתקבלו דבריו עם זהירות מופלגת ביותר.

נבזה ושפל בעיני עצמו היה ר' שמעון. החשיב עצמו כאיש הפשוט ביותר ואף פחות מכך. גינוני כבוד ודומיהם לא דרכו על מפתן ביתו מעולם, הוא לא הכירם מעולם וברח מהם בכל כוחו ממש. כל חייו הסתיר עצמו כשמש פשוט המשרת את הציבור, אף אם היה זה ילד קטן או אורח מזדמן. ר' שמעון הצליח לרמות את כולם, שהוא אכן אינו יותר משמש פשוט שכל תפקידו להמציא לכל את אחד מבקושו.

גיבור ואיש מלחמה היה ר' שמעון, וכמצביא ולוחם מלחמות ה' יצא בראש מערכות הדת. על כל פרצה או מחאה היה ר' שמעון מגיע בראש עם הקודש, על כל נושא שהוא, גיוס, חילול קברי ישראל, קדושת המחנה, מזימת הרכבת הקלה, ושאר כל מערכות הדת. ר' שמעון היה מגיע וזועק את כאבו מלהט ליבו הטהור, מעודד את בני ציון להתחזק במלחמה הכבירה בוכה ומתחנן לביטול הגזירה הנוראה. מבהיל היה אצל ר' שמעון כאשר בכל פעם שקראוהו למחאה או עצרת כל שהיא, לא חשב לרגע ולא היסס ומיד נענה והטריח עצמו כל פעם מחדש להגיע ולעמוד בראש המערכות.

במיוחד כאב את חילול קברי הקדושים באומן כאשר הצטרף כל פעם לעצרות התפילה והמחאות נגד מחללי

הקברים, וצירף את חתימתו כל עת שנדרש לכך, כמו"כ פעל באופן פרטי בענין ועשה כל מה שיכול כדי שלא יחוללו ח"ו כבודם ומקום מנוחתם של קדושים אלו אשר נהרגו על קידוש ה' במיתות שונות ומשונות, הי"ד.

התייחסותו של ר' שמעון לגזירות, היתה אמיתית בתמימות עצומה. לדוגמה, בעצרת שנערכה בבית שמש בתחילת

גיבור ואיש מלחמה היה ר' שמעון, וכמצביא ולוחם מלחמות ה' יצא בראש מערכות הדת. על כל פרצה או מחאה היה ר' שמעון מגיע בראש עם הקודש, על כל נושא שהוא, גיוס, חילול קברי ישראל, קדושת המחנה, מזימת הרכבת הקלה, ושאר כל מערכות הדת.

גזירת הגיוס, דיבר ר' שמעון כשעורר את הציבור להתחזק במאה ברכות בכוונה, כמו שמצינו שבזמן דוד המלך, כשהיה מגיפה תיקנו חז"ל להגיד בכל יום מאה ברכות. אצל ר' שמעון גזירת הגיוס היתה מגיפה, מגיפה כפשוטו! ואם יש מגיפה צריכים להתחזק במאה ברכות. זה לא היה 'נייעס', הוא ראה זאת במציאות הקודרת כמות שהיא, וכך בכל גזירה או פרצה הוא כאב זאת

בנפשו ממש, והתייחס לזה במלוא הרצינות, בכינותו, בכי תמרורים, שהדהו בכל העולם על כל גזירה ופרצה, על נשמות ישראל הנופלים רח"ל למלתעות השמד, על חללי הכלים הטמאים, היו לשם דבר. בכלליותו היה ר' שמעון איש שמש ממש, כל היום היה מסתובב עם חיות, אך כל זה היה יחד עם סיבת כאבו העצום על גלות השכינה והתרחקות נשמות ישראל מאביהם שבשמים. כל אימת שרק הזכיר את השכינה המחוללת בחטאינו, צער של נשמות ישראל המתרחקים משרוש חיותם, לא היה יכול לעצור בעד כאבו ופורץ בככי מר שהמיס את לב כל שומעיו.

כל חייו היה עומד ומתפלל על כלל ישראל ולביטול כל הגזירות על הדת, ובענין זה ראוי לציין דבר פלא, כבר שנים רבות שמתקיימת עצרת תפילה בכל יום שני בשעה שתיים בצהריים בביהמ"ד הגדול דחסידי ברסלב, תפילה על כל צרות ישראל ועל כל הגזירות הנוראות, עצרת שכל כולה תמימות עצומה, בעצרת נאמרים קטעי תפילה שחוברו על ידי אחד האברכים על כל הגזרות וכו'. כשר' שמעון כמובן הינו עמוד

זעקת אש קודש

אדר ב' תשע"ד

הנה ידוע שהגאב"ד שליט"א והבר"ך אומרים בפירוש שאסור לחרוש בבית הקברות בבית שמש ואפילו בספק אחד ממאה שקבורים שם יהודים אסור.

וכ"ש הרבה רבנים היו שם וראו בפירוש שזה כמו בית הקברות של יהודים וצריכים לפחד מאוד, מה יענו בב"ד של מעלה

שמעון שפירא

אלו הן שמות הקברות שבבית הקברות של יהודים אסור לחרוש בהם:

הרב יצחק שניידמן
הרב אברהם שניידמן
הרב יצחק שניידמן
הרב אברהם שניידמן
הרב יצחק שניידמן
הרב אברהם שניידמן
הרב יצחק שניידמן
הרב אברהם שניידמן
הרב יצחק שניידמן
הרב אברהם שניידמן

מכתב של הגו"צ זצוק"ל בנוגע לחילול הקברים בביה"ח העתיק גולובנצ'ין - רמת אברהם ב"ש | משתתף במעמד שבעים וקנים מול ביה"ח העתיק גולובנצ'ין - רמת אברהם ב"ש

התנוך והרוח החיה במניין זה. אחד מהתפילות שם היה, שיקומו עוד ועוד עצרות תפילה בכל מקום שהוא, להתפלל על צרות ישראל, והנה זה פלא שכבר שנים רבות שהעצרת מתקיימת, עברו שנים ובוה אחר זה נפתחו עצרות תפילה להתפלל על גזירת הגיוס הנוראה, וכולם מתקיימים באותו זמן - יום שני בשעה שתיים בצהריים...

סיפור נורא סיפר אחד מידידי: פעם לקח עמו את ר' שמעון לפגישה בת"א לצורך עניין ציבורי. לא הכרת את הדרך, מספר הלה, לשם כך שכרתי ממאן שהוא מכשיר לניווט דרכים. ר' שמעון נכנס לרכב ושאל אותי

'מה זה?' אמרתי לו שאני לא יודע את הדרך, וזה מראה לי היכן לנסוע. המשכנו לנסוע, ר' שמעון השתתף בפגישה ומיד אח"כ אמר לי שהוא אינו מסוגל להישאר באזור כזה אפי' לרגע, והוא חייב מונית שתחזירה כמה שיותר מהר, וכך הווה, ר' שמעון חזר עם מונית, ואני נשארתי עוד קצת והחלטתי שאסע כבר למירון. נכנסתי לרכב והנה המכשיר לא נדלק, מנסה מכאן מנסה משם, אך המכשיר לא מגיב. הרבה ברירות לא נותרו לי וכך נסעתי למירון.

כשחזרתי לירושלם נכנסתי לכמה חנויות לבדוק את המכשיר, והם אמרו לי המכשיר שרוף לגמרי, אין לו

תקנה. אחרי כמה שעות פגשתי שוב את ר' שמעון, ואמרתי לו 'ר' שמעון מה היה איכפת לכם שהמכשיר יעבוד? ענה לי ר' שמעון 'קול באשה ערווה! בטעות היה המכשיר על קול באשה. ר' שמעון לא אמר לי כלום, אך את התוצאות ראיתי מיד... המשכתי ואמרתי לו מספר הלה 'אבל זה לא שלי, אני צריך עדיין להחזיר את המכשיר'. אם תקבל על עצמך שלא תשים קול של אישה יחזור המכשיר לעבוד, ענה לי ר' שמעון וכך הווה...

אוי לך ירושלם, שאבד ממך כלי יקר שהגן על ירושלם בצדקות! אוי מתי יגן לנו תמורתו!

בשער החומה ||| המשך

"אמור אחרי! ברוך אתה..." - אותו האיש היה לא אחר מאשר הרה"צ ר' שמעון שפירא זצוק"ל ששבק לן חיים זה לאחורונה.

בעת שטעמתי והחייתי את נפשי, פתח "פרקי אבות" והתחיל ללמוד עמי את המשנה במסכת אבות פרק ג' "עקביא בן מהללאל אומר, הסתכל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עברה. דע, מאין באת, ולאן אתה הולך, ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון..." וביאר את הדברים, במשך כחצי שעה למד עמי, בסיימו שאל אותי ר' שמעון "הבנת מה כתוב פה?" עניתי "כן! אני יודע מה כתוב! מאין באתי, ולאן אני הולך, ולפני מי אני עתיד ליתן את הדין..." בסיימי, תפס בידי והלך עמי אל עבר בית אביו הצדיק חסידא ופרישא הרב ר' שמואל שפירא זצוק"ל מנגייה הדעת שבירושלים שגר בסמיכות.

בהיכנסי לבית אביו שהיה חלוש מאוד, חולה פרקינסון, נענה ר' שמעון ואמר לאביו: "טאטע! הבחור הזה יודע מאין הוא בא, ולאן הוא הולך, ולפני מי הוא עתיד ליתן את הדין..." - הרה"צ ר' שמואל שהי כאמור חלוש מאוד, קם וניגש אלי, בחור חילוני, פורץ בבכי ומבקש ממני ברכה! ואומר לי: "אתה יודע שלשת דברים הללו! אני מנסה לדעת דברים אלו כבר שבעים שנה, ואתה כבר יודע אותם! תן לי ברכה שגם אני אדע אותם..."

מאז הכל היסטוריה... לא היה לי צורך בויכוחים, לא היה צורך בדיבורים, מהטוהר והתום הון של איש זה, נעשה בקרבי מהפך כזה, עד שהחלטתי וגמרתי בליבי: "כאן אני נשאר!" מסיים הר' ברוך ז"ל את סיפורו.

סיפור מרטיט ונוגע ללב זה, מבטא בתמונה אחת ששווה אלף מילים ציורו של 'איש יהודי' בשיא פשטות משמעותו.

מה שמעורר וכובש את הלב ביותר היא העובדה כי איש צדיק ותמים זה הרב ר' שמעון זצוק"ל, וכן אביו הצדיק חסידא ופרישא הרב ר' שמואל זצוק"ל היו נושאי דגל הקנאות בירושלים עיה"ק, בכל מערכה קדושה על משמר חומות הדת, יצאו המה חלוצים, והרימו קולם במחאה ובכאב על הפרצות - כדת משה וישראל ללא כחל ושרק, לא ראו בוה שום סתירה להליכותיהם החסודות, אדרבא - היה בוה משום השלמה לדמותם

הקדושה והטהורה.

מי לא שמע את בכיותיו המרטיטות של הרה"צ ר' שמעון בעת שעמד בראש העצרות תפילה והתעוררות על מערכות הדת השונות כמו על חנויות מכשירי ה'טלפונים' הבלתי כשרים, על חיטוי שכבי, בארה"ק ובעיר אומאן יצ"ו, על קדושת י-ם, במערכה על טהרת רחוב בר-אילן, במערכה על הרכבת הקלה, על 'בחירות' לנכנסת המינים ולעירייה הציונית, בי-ם ובבי"ש, ועוד כהנה וכהנה, כאשר בכל פעם היה טורח בעצמו לרדת למקום הפרצה ולישא את קולו במחאה בבכי וכאב על החורבן, ועל צער השכינה, וסוחף עמו את כל הקהל בלב קרוע ומורתח.

מי לא זוכר כיצד שימש דלת פתוחה לכל עסקני היהדות החרדית הנאמנה, בכל נושא וענין שעלה על הפרק, היה מחזק את ידם ומעודד את רוחם ונוסך בהם רוח חיים, כאשר בדור יתום זה - היה בוה משום השקאת טל תחיה ממש, והוספת אומץ וחיל בשליחותם, אשר המשך פעלים ועמידתם על המשמר בוודאי נזקף לזכותו ולשכמותו.

|||

בפרשת השבוע לומדים אנו על יעקב אבינו ע"ה שהגיע לחרן, רואה את הרועים עם עדרי הצאן ומתחיל להוכיחם ולייסרם: "הן עוד היום גדול, לא עת האסף המקנה, השקו הצאן ולכו רעו..."

מנין לו העוז להתחיל בהגדת מוסר ותוכחה, "האחד בא לגור וישפוט שפוט...?!?" מיד הגיע וכבר מוכיח ואומר מוסר (עי' אה"ח הק' שהוכיחם על צער בעלי חיים, וכן בשאר מפרשי התו')

אלא - אומרים בשם בעלי המוסר, שפתח ואמר: "אחי מאין אתם..." כלומר שכללם יחד עמו, לא אמר להם מרום מקומו ומעמדו כמוכיח בשער בהתנשאות ויורה, אלא בשפלות נפש ובנמיכות רוח, כמאמרו של אחד הקדמונים עה"כ "נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה עד ד" ע"פ מה שנאמר בחז"ל כי בדור השופטים היה הדור שופט את שופטיו, כשאחד הוכיח, "טול קיסם מבין שיניך", היה משיב לו "טול קורה מבין עיניך" (בי"ב, טו: ועי' ערכין טו:). וא"כ מה העצה הלא מצוה תוכחה לא נמוחה מן התורה, מה איפוא על הדיין לעשות שיתקבלו דבריו? ועל זה אמר "נחפשה דרכינו כלומר שיש לומר

בסגנון של התכללות והתאחדות בהתעוררות התשובה, "הבה נפש דרכינו..." ואז "נח-קורה" כלומר, ש'נח'ה טענת ה'קורה', שהרי המוכיח עצמו מתעורר גם הוא ואינו מתייחר על זה שהוא מוכיח אותו.

וזה מה שאנו למדים ממעשה זה של ר' שמעון הצדיק.

|||

דרך תוכחה זו עליה לשמש לנו כציון דרך, בעת צאתנו למחות, שהמראות הקשים של עוברי העבירה יעוררו אותנו ג"כ לפשפש דרכינו ולהתעורר היכן אנו עצמינו לקויים בניצנים ושורשים של אותו עוון, כמסופר מהצדיקים הק' שבעת שראו פרצה מסויימת, מיד פשפשו במעשיהם היכן הם עצמם נכשלו מבלי משים בשורש של אותה מידה ודבר, וכאשר התעוררו לתקנו הביאו ג"כ לתיקון הדבר אצל עוברי העבירה והמהרסים והמחבלים ברגל גסה.

בדורינו יש לנו להתעורר לאחוז את החבל בשני הראשים, מצד אחד לא להזניח ולהתעלם מלהוכיח בשער ולישא באחריות הדור על כל פרץ וצווחה ברחובותינו.

ומאידך עלינו להישמר ולהזהר מעצת היצר בדמות תופעה מקוממת שעדים אנו לה לאחורונה (שיש הטוענים שידם של הציונים בחושת בכך, באשר הדבר משמש את מטרותם הנכספת...). בפרסומים שונים שמטרתם להטיל רפש והכפשה על העסקנים היקרים שכל יומם מוקדש להצלת הדור ועמידה על המשמר.

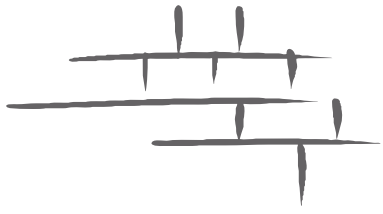
ושורש הדבר נעוץ באופן הגישה למצוות התוכחה והמחאה, האם היא באה מתוך הרגשת עליונות והתנשאות כאילו אנו השלמנו את עצמינו ולא נותר לנו כי אם להיטפל ולתקן את שפלי הדור. או שמא, התוכחה באה מתוך לב טהור של תבערת אהבת השי"ת וכאב על כבודו הנורמס והמושפל, ואהבה בוערת לבניו רחומיו, כי אין אנו יכולים לנוח ולשקוט כאשר בניו מורפסים ומהודסים ומושפלים עד עפר, נגררים לאשפתות השמד ומופלים לתהומות היגון והיאוש - הטכנולוגיים.

יתן ה' כי נדע את הדרך נלך בה מתוך רצון והשתדלות להלך באמיתותו ית', ולדבוק בדרכיו, מה הוא רחום אף אתה רחום... והוא ידריכנו באור תורתו הק', לשמור מצוותיו ולעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם.

שו"ת החומה

||| אספקלריה המאירה בהשקפה הצרופה

השבוע לא מופיעה התשובה לשאלה האחרונה שהוצגה בגליון, מאחר והדברים דלהלן שייכים לתשובה שפורסמה קודם לכן, ומפאת נחיצות הדברים והבהירות שאולי לקחה בחסר, מצאנו לנכון להקדים את הדברים לדהלן, והתשובה לשאלה האחרונה, תבוא א"ה בגליון הבא

למערכת הגיע מכתב אודות התשובה שפורסמה במדור "שו"ת החומה" פר' נח העל"ט שעסקה בשאלה: "כיצד צריך להיות היחס של בני היהדות הנאמנה הצועדים בדרכה הסלולה של עדתינו החרדית, לרבנים המורים על השתתפות עם הציונים, כהוראה להשתתף בבחירות וכו'".

זכור, התשובה נחלקה לחמשה קטגוריות: א) ת"ח קל דעת בפרהסיא ובגלוי. ב) נצר לת"ח או צדיק, שהוא עצמו אינו כך. ג) ת"ח שכלפי חוץ נראה כצדיק, אך אין תוכו ככרו. ד) ת"ח וצדיק, אלא שמכל סיבה שהיא נהנה מכספי פיגול. ה) ת"ח שתוכו ככרו ומלא ביראת שמים, אלא שבעוון הדור הוטעה ונותן הסכמתו לדברים הנוגדים את השקפת התורה. מפאת אריכות מכתבו, נתמצת את הדברים ונענה על שאלתו עד כמה שידיו הכהה מגעת.

הוא כתב שפשוט שג' הקטגוריות הראשונות אין להם דין ת"ח, וב' קטגוריות האחרונות פשוט שיש להם דין ת"ח לכל דבר, אך בהיותו ובנושא מסויים הוא משוחד או שהוטעה א"א לסמוך על הוראתו. אך אין בכך היתר לכל בר בי רב להחליט במחי יד שהת"ח הוטעה או שהינו משוחד, ועקב כך לפגוע בכבודו עד כדי מעשים אשר לא יעשו.

עקב כך מבקש הכותב, לקבוע במסמרות ע"פ דרכה הצרופה של עדתינו החרדית וכפי שהורו רבותינו, מהי הדרך הישרה נלך בה, וכיצד צריך להיות היחס לרבנים - שכאמור מוחזקים בכשרות וצדיקות - אלא שהורו נגד המסורה מסיבה כל שהיא, והאם עקב כך הותר לבזותם, או לפגוע בכבודם?

|||

הכותב נגע בנקודה מאד רגישה, ולפני שננסה לענות עליה, נאמר באופן כללי שההכרעה בנושא כה רגיש, בודאי אינו יכול להיות מסור לכל בר בי רב, ורק מי שיראת ה' היא אוצרו, ואחרי הצעת הדברים בפני תלמיד חכם ירא אלקים המכיר מציאות הדברים, וידוע כבעל השקפה טהורה, רק אז ניתן לדון כל דבר ומקרה לגופו של ענין, ולהיות בבטחה שעושים רצון אבינו שבשמים.

קשה עד בלתי אפשרי, לקבוע במסמרות כללים מדוייקים, האיך וכיצד להתנהג ולהתנהל מול רבנים שבשני הקטגוריות האחרונות. כי לא ראי זה כראי זה, ואין לדמות מקרה למקרה ואדם לאדם וכל מקרה חייב להיות נידון בפני עצמו באופן הנ"ל, וזו הסיבה שבמכוון לא נכנסנו לפרטים כיצד צריך להיות היחס של בני עדתינו, לדוגמה מול הרבנים המורים להשתתף בבחירות, ליטול מכספי המדינה וכו', כי זה תלוי בתנאים רבים ולא שייך לקבוע כלפי כולם, עמדה שווה.

כמו"כ אינו דומה המצב בתחילת שנותיה של המדינה הציונית, שאז היה בלבול עצום מכמה וכמה סיבות, לזמנינו שכבר נודע בשערים היטב מה הביאה בעקבותיה ההתחברות למדינה, ההשתתפות בבחירותיהם ונטילת כספיהם.

זאת ועוד, יש להבדיל בין הציות או ההשתמשות בהוראותיהם של אלו באם הם סותרים את המסורה לנו, לבין צעד אחד קדימה של זלוול או יתרה מכך, פגיעה בכבודם.

על מנת שהדברים יובנו בצורה נכונה, נגולל בזה את אחד הפרקים הסוערים שאירעו ביהדות החרדית בשנת תרפ"ו, שיאלפנו כינה בנושא רגיש זה. הדברים כתובים בספר "מרא דארעא ישראל" (עמ' שמוא, מהדורת תשס"ג), ונעתיק את הדברים:

בשנת תרפ"ז שוב ביקר האדמו"ר מגור בא"י. כשאר הופעותיו בא"י, היה גם ביקור זה לעידוד וברכה ליהדות החרדית, אלא שהפעם קרה דבר מה בינו ובין אחדים מחרדי ירושלים, שהאמינו בתום לב כי הפעם כבר לא יעבור האדמו"ר על סף ביתו של הרב קוק, אחרי שכבר נתגלה שיטתו הקלוקלת ברבים ע"י האדמו"ר בעצמו. אולם כאחד מקברניטי היהדות העולמית חשב האדמו"ר אחרת, הוא ביקר שוב אצל הרב קוק, הזכיר לו את הבטחתו שיסוג מזרכו, וניסה להשפיע עליו בדרכים שונות.

אך נודע דבר הביקור בעיר, מיהר אחד מקנאי ירושלים להדפיס כרוז שפגע בכבוד האדמו"ר, פרסום הכרוז היה כהתפוצצות מטען נפץ, החסידיים שהתלוו לאדמו"ר ובני ביתו זעמו בחשבם שיש כאן מעשה שובבני בלבד, ולא ידעו כי מחבר הכרוז ישב בתענית מעל"ע לפני פרסומו, ירושלים נעשית כמרקחה, עוד באותו יום לעת ערב, הלך רבנו (הגרי"ח זאננעפעלד זי"ע) וב"ד בלוית הגה"צ רבי אליהו קלצקין מלובלין אל האדמו"ר מגור, כדי להפיס את דעתו ולהודיע שהיתה כאן דעת יחיד בלבד, אלא שכמה מבני ביתו של האדמו"ר מנעו את הכניסה למשלחת נכבדה זו, והמשלחת חזרה כלעומת שבאה. אולם רבנו לא שב אז לביתו, אלא הלך להשתטח בתפילה ע"י ה"כותל המערבי", ולתמיחתם על מה ראה לירד ל"כותל המערבי" דוקא בשעה זו, השיב: "חוששני פן תזיק הקפדתו של הרב מלובלין לבני ביתו של האדמו"ר מגור וירדתי להתפלל על כך..."

גם הבד"צ פרסם "מחאה נמרצה" כנגד הפגיעה באדמו"ר שהיה אחד מעמודי התווך של היהדות החרדית בעולם: "סמרו שערות ראשו למראה כתבי פלסתר נוראים שהובאו לפנינו, אשר כפי שאומרים כוונו המחפרים לפגוע ח"ו בכבוד צדיק יסוד עולם כ"ק הגאון הגדול האדמו"ר מגור שליט"א. אנו מוצאים חובה קדושה לנפשנו לא לעבור בשתיקה על עלבון צדיק נשגב". ורבינו הוסיף בזה"ל: "הנני מאשר מחאת הרה"ג הבד"צ שליט"א שעשו כהוגן, ובעה"ח המחכה לישועה קרובה".

אך הפרשה לא חוסלה במהירות, ידיעות על כך הגיעו לחו"ל, וגם החסידיים בפולין נסערה נפשם על הפגיעה בכבוד האדמו"ר, כמה מרבני וורשה פנו גם אל רבנו בדרישה שינדה את "בעל הכרוז" כדין מבזה ת"ח, אך רבנו ובית דינו יחדיו הכריעו שלא לנדוות, בהסבירו כי היה כאן מעשה

בהול שבוע מתוך יראת שמים אמיתית, שאין לו כל ענין עם דין מבזה ת"ח. גם כאשר נשמעה דעה מרבנים שונים על הצורך בנדוי כדי להזהיר על להבא, הכריז רבנו שהוא לא יצטרף עמם, ונימוקו עמו: "מעולם לא נידיתי לשום צורבא מרבנן"...

חילופי מכתבים בענין זה היה לרבנו גם עם ידידו הגה"צ רבי חיים יעקב נפתלי זילברברג זצ"ל, להלן אחד ממכתביו:

ב"ה ג' מסעי לפ' והצילו (את) העדה כ"ו תמוז פה ורארשא

יראה בנחמה - בעיר ד' שמה - כבוד ידיד ד' ועמו הגאון הגדול מומחה לרבים ציס"ע כקש"ת מוהר"י חיים ז"פ שליט"א. רב רבנן בעה"ק ירושת"ו. אחדשתה"ק מצלאין אנו לחיי מר מעכ"ג וכל הנלוים אליו לטובה ולברכה, אחרי דרך מבוא הברכה, הנני בא במר נפשי ולבבי על החה"ש אשר נהייתה במדינתנו, ועוצם פירוד הלכות בין יראי ה' שבמדינתנו ליראי ה' אשר בתוכי ירושלים בהבזיון הגדול שנעשתה שמה להאדמו"ר שליט"א מגור שבאמת אחד היה אברהם אשר משלחן גבוה קא זכה להיות מזכה את הרבים [רבנות ישראל] במידה נפרזה - בקביעת הרבה עתים לתורה - ותפילה בזמנה (אשר כבר הי' נשכח לגמרי) ובקדימת זמן קבלת שבת (אשר ג"ז כבר הי' נשכח כמעט והוא החזיר העטרה ליושנה וחפץ ד' בידו הצליח) - גם הכוחות העצומות אשר הוא עמל ומיגע עם הבחורים גם עם בחורים הקטנים הלומדים בחדרים ופעולתו הטובה בהם עולה עד למעלה ראש...

הנני מוכרח להפסיק מחמת נחיצת הבי דואר.

חביב אוה"נ בלו"נ החותם בברכה

חיים יעקב נפתלי בן חיי קילא

מצפה אני למכתבו במקום האפשרי.

באמת אני מבחוץ בדבר הזה והצעתי הדברים כהווייתן ובחכמתו יבין את אשר לפניו לעשות עצהו"ט.

תשובתו של רבינו למכתבו לא איחרה לבוא:

ב"ה יום ה' לחודש מנ"א שנת תרפ"ז בעה"ק ירושלים ת"ו.

חיים וברכה ושלוש וכל טוב מציון לכבוד הגאון ישיש נודע לשם ולתהלה שלשלת היוחסין עמודי העולם וכו' כקש"ת מהו" חיים יעקב נפתלי נ"י זילבערבערג לו ולכל הנלוים אליו חיים וברכה ושלוש עד העולם.

אחד"ש הד"ג נ"י תיכף שקבלתי מכתבו מהרתי להשיב כמצווה, חלילה לי אפי' להרהר מעולם אחר האדמו"ר נ"י צדיק הדור, ואני בכל תוקף מחיתי לפי כחי וכו', כי אני מעולם לא נדיתי לשום צורבא מרבנן ואמרתי שזה שעון של יראת שמים ששטף על הנ"ל. עיי' ברש"י פרשתנו ע"פ איכה וכו'. השי"ת ברחמי

בעל הסיבות ית' יהפוך הכל לטובה וישלח לנו במהרה הגואל צדק ומבשר שלום כתקות לב ונפש דו"ש ומברכו בלב ונפש לכא"א בישועה קרובה לכלל ופרט.

המחכה לישועה קרובה

הק' יוסף חיים זוננענפעלד

ענין כאוב נשתרבע לפרשה זו עם הגה"צ רבי מאיר דן פלוצקי מורשא בעמח"ס כלי חמדה וכו'. רבי מאיר דן נמנה על "ועד הרבנים" בוורשא שכנראה היו בו חברים גם כמה רבנים שנטו לשיטת המזרחי, והללו העמידו פנים כדואגים לכבוד התורה, ואין שהוא החתימו את הגאון רבי מאיר דן על כתב הדרושה להחרים את "בעל הכרוז", רבי מאיר דן גם כתב על כך לידידו בירושלם רבי יונתן בנימין הורוויץ:

ב"ה יום א' י"ד אלול תרפ"ז

החובה ש"וכט"ם לכבוד אהובי ידיד נפשי הרב הגדול בתורה שלם במדע גבר חכם בעוז כש"ת מו"ה יונתן בנימין איש הורוויץ שיחי'.

אחדשת"ה באה"ר כמשפט וברכת הכבוד לכ"ת ולב"ב בכוח"ט.

יקרתו קבלתי שבוע העברה - והנה לא הבנתי התועלת לשלוח את המכתב לכ"ת מרן שליט"א מגור, אני כותב עתה מכתב ליד רבינו הגה"צ ר' יוסף חיים זאננפעלד שליט"א שאין אני רואה עצה אחרת כ"א שיכתוב בעצמו מ"ב"ד הצדק מכתב גדול במחאה עצומה בהתלהבות התורה כראוי כדי שיתודע לשם כל כי מאתם לא תצא הרעות ח"ו, וכי לבבם שלם עם מרן הקדוש שליט"א... כל עיקר מכתבי זה לבקש את כת"ה שיורה לשלוח אחר הקונטרס הנ"ל וגם כת"ה מצדו יעורר לבב הגרמ"ז ז"פ שליט"א ויב"צ שלו לצאת נגד הכותב הנ"ל בספרו הנ"ל.

והנני ידידו ואהבו הדושכת"ה בלונ"ה כראוי ומצפה להרמת קרן התורה וקרן ישראל.

מאיר דן רפאל ברה"י ז"ל

בינתיים חלה רבי מאיר דן, ובלבו של הגה"צ רבי חיים יעקב נפתלי זילבערבערג, חדר חשש שיש דברים בגו, ומהר לשלוח מברק ל"בעל הכרוז" - שרבי חיים יעקב הכיר בגאונותו וצדקתו עוד מימי היותו בא"י, בו הודיעו כי הוא שולח פדיון ח"ו דולר על דרך פיוס, אך בינתיים נצחו אראלים את המצוקים ורבי מאיר דן נתבקש לשייבה של מעלה, וגם אז רבי חיים יעקב לא שקט, ומיד אחרי פטירתו שיגר איגרת לרבנו, בה סיפר לו על המברק ששלח ל"בעל הכרוז", וצירף למכתב זה את ח"י הדולרים בבקשה למחול לרבי מאיר דן בלב שלם "כי בשגגה נלכד לחתום כנגד" ושיתפלל לעילוי נשמתו:

"ובמוש"ק העבר שלחתי דאפעשע שיתפללו הצדיק ובנו הרב ר'... נ"י בעד ר' מאיר דן רפאל נ"י ושאיני שולח 18 דולאר על דרך פיוס - כי בשגגה נלכד הרב הנ"ל במה שחתם נגד ר"מ נ"י - (ואני הזהרתי לנכדי הרבנים ושאר רבנים שלא יתערבו בזה ואני ראיתי את הקרטל על הרב נ"י - אחרי שנדפס - וכנראה שזה נעשה בידיעתי וזה שקר מוחלט).

וביום ג' העבר נצחו עליונים את התחתונים ע"כ הנני שולח היום 18 דולר שימחלו להרב הנ"ל בלב שלם (כי בשגגה נלכד) ושיתפללו לעי"נ.

תוך כמה ימים קיבל רבי חיים יעקב את תשובתו של בעל הכרוז, בו הודיע כי אין לו שום טינה ח"ו על הגה"צ רבי מאיר דן, ועל סירובו לקבל את הח"ו דולר על לא דבר...

בעזה"י פעה"ק ירושלם תובב"א יום ד' י"ג למב"י מטמוני"ם תרפ"ח לפ"ק

החיהו"ש ורב ברכות ייקי השי"ת לראש גבר בגוברין הקום על וראשון לכל דבר שבקדושה כבוד הרב הגאון

הצדיק וכו' וכו' קש"ת ס"ק שלשלת היוחסין מוהר"ר חיים יעקב נפתלי זילבערברג שליט"א.

אחדש"ת גאון צדקתו שליט"א.

כבר קיימתי מסברא דנפשאי, עוד מקדמת דנא, עוד טרם שהי' לי שום רמז ידיעה, כבר מחלתי בערב יוה"כ ואמרתי בפה מלא ובלב גמור ושלם כי הנני מוחל מחילה גמורה לכל מי שחטא כנגדי בין בגופי בין בממוני. ובפרט וביחוד להאי גאון וצדיק זצ"ל, ואח"ז כשבא הט"ג לבקש רחמים עבורו התפללתי בעדו, ואח"כ בעוה"ר כשבא השמועה לא טובה מפטירתו קרעתי כד"ת והתחלתי ללמוד ולהתפלל לעי"נ עד היום, ולא עלה על דעתי בזה שום פרס הנאה כלל.

ועתה כשבא הכסף לפה. הנה תיכף קבלתי מידם, כדי להגדיר גדר שאהי' מובטח שלא יתנו לא' מב"ב הי"ו מבלי ידיעתי. והנני שולחם בחזרה. ובוה אודיעכם כי באמת אין לי תרעומות על כל אלו המתריסים נגדי, ולא טינא בלב כלל, כי על מנת כן נכנסתי לתגר זה למחות על כבוד שמים במסירות נפש ממש, בהסכמת ת"ח יר"א הי"ו, ועוד היום אני סובל קללות וחירופים וגידופים והשלכת אבנים ורקיקה מק"ו כל פעם כשנפגשים עמי, ואיני משיב להם כלל וכלל, ואני מוחל להם תיכף ומיד.

מוכן מאילוי כי ק"ו בן בנו של ק"ו שאני מוחל בלב שלם וגמור ונפש חפצה לאותו גאון וצדיק זצ"ל שנלכד בשגגה, אך לקבל הנאה גשמית מענין כזה, ובפרט כסף, דבר זר הוא בעיני, כי הרי אני מחוייב עפ"י תוה"ק למחול אפי' אם לא הי' מבקשים ממני כמבואר בספרי יראים, ומכ"ש שכנגדו מבקש מחילה אני מחוייב עפ"י ד"ת למחול כמבואר באו"ח (סי' תר"ו). וא"כ כסף למה לי, ומחילה שאינה צריכה קנין ומכ"ש כסף, ולא שייך בזה אפי' החזקת טובה.

אשר ע"כ ולפי הדרך שהורגלתי וקבלתי בבית רבינו הקדוש הצדיק רבי יהושע צבי מיכל (שפירא, מאוני וצדיקי ירושלם ומלחומי מלחמתה) צוק"ל הוחלט אצלי לשלוח בחזרה הסך שמונה עשר דולאר (והנה רצופים פה).

והנני מפרש ומגלה דעתי עוד הפעם במלא מובן המלה, כי הנני מוחל בלב שלם, ובנפש חפצה מחילה גמורה להגאון הצדיק ר' מאיר דן רפאל ב"ר חיים יצחק זצ"ל על כל שדיבר עלי וחתם נגדי ועל כל ההשדלות שעשה בענין זה. ואין לי ח"ו עליו שום טינא בלב ושום רמז תרעומות כלל וכלל לא, ויה"ר מלפניו ית"ש שתהא נר"ן צרורה בצרור החיים אס"ו. הארכתי בזה קצת למען תדעו נאמנה כי הריני כאילו התקבלתי ממש.

ואשיבה שופטיך כבראשונה ויועצין כבתחילה. ונוכה לראות בכבודן של ישראל והרמת קרן התורה והיראה ובנין אפריון ונוה שאנן שיבנה בביאס"ו כעתירת המשתחווה מול הדר"ג שליט"א מרחוק ומתכה לתשובתו הרמה בקרוב ומברכו בכטו"ס.

הגאון רבי חיים יעקב נפתלי פעל במרץ רב כדי להשקט את הרוחות בא"י ובגולה, הוא גם פרסם ע"כ הודעה בעיתונות החרדית בפולין:

הודעה לרבים

לאשר שרבים מתרעמים על כבוד ידיד עליון הצי"ע פאר הדור הגאון ר"י חיים זאנענפעלד שליט"א ושלח במתכוין ניצודים בפח המוקש ונכשלים לדבר על צדיק עתק - וידוע דרז"ל עד כמה גדול ועצום האיסור של המבזה ת"ח, ולמען הציל בני"י מעונשים קשים ושפטים רעים ר"ל - ראיתי נחוץ לפרסם מכתבו אלי מיום ה' מנ"א (וכל הרוצה לראות גוף כתי"ק של הגרי"ח ז"פ שי' מוכן אני להראות) וממנו יראה כל הרוצה להכיר האמת כי הגרי"ח יחי' כתורה עשה ולא יוכל לעשות

יותר, ועתה לכו איעצכם תפסיקו לדבר מכל הענין הזה, הזהרו בנפשותיכם, ולא תהי' זאת לכם לפוקה ולמכשול לב. והשי"ת ברוב רחמי ירחם עלינו וישלח לנו במהרה רגלי מבשר משמיע שלום.

כ"ג אלול ת"ז לפ"ק ווארשא

נאום חיים יעקב נפתלי זילבערבערג

אחרי פרסום ההודעה בעיתונות החרדית בפולין, גם מהיר רח"י ושיגר לרבנו מכתב בו הסביר את מניעיו על הפרסום:

ב"ה ער"ה לשנת תרפ"ח לפ"ק ווארשא

רב ברכות בכל מיילי דמיטב לכבוד האי גברא רבא ויקירא עטרת תפארת ישראל צדיק כביר הגאון המפורסם לשם ולתהלה כק"ש מ' מו"ה יוסף חיים שליט"א.

על ישראל הדרתו בעה"ק ירושת"ו

אחדשתה"ק - מצלאין אנן לחיי מר רב רבנן שליט"א יקרת גיה"ט מתחילת ח' מ"א הגיעתי - ובל יוכל לשער את גודל העג"פ ועוצם הצער שהיו לי ויש לי מהעלבון התוה"ק - אשר צעירים ירקדו שם [בפולין] החושבים שכל הכבוד שבעולם בא להם בירושה וירושה זו אין לה הפסק וקץ וגבול, והכל מעט בעיניהם לכן א"א לקנאות בזה, והמשכיל בעת ההיא ידום - אבל עכ"פ זאת ברור כשמש שהאדמו"ר שליט"א לא ידע מזה מאומה.

ומפני שרבים טועים וחושדין את מעכ"ג בהעלבון הנעשה להאדמו"ר שליט"א לכן הדפסתי בעתון "היינט" (כי אז ל"ה העתון "יוד") כי מעכ"ג הדפיס מחאה - אך נשכח ממני לכתוב שלא הרשה להכותב להתראות לפניו [וזולת הוא הצטדקות גדול] והעיתונים לא רצו בשו"א להדפיס שנית כי גם על הנ"ל היה לי יגיעה גדולה והתאחר הרבה - עד יום ד' פ' ראה ואז נדפס על ה"היינט" - יכול מע"כ להשיגו ולראות שם, ועתה בה"ש עלה בידי להדפיס על ה"יוד" של ער"ה - והנני מליץ בזה - ה' יברך את עמו בשלום - ויזכה לכוח"ט בסב"צ"א.

כנה"ר ונפש חיים יעקב נפתלי בן חיה קילא

אבקשו מאד להעתיר בעדי שאזכה לטהרת המחשבה כי בעוה"ר היצה"ר מתגבר מאד ה' יצילנו ממנו.

היתה זו פרשה כאובה שנשתרבה למערכתה של היהדות החרדית כנגד רבנות מתוקנת בא"י, שהעידה על טוהר מלחמתה ומסירות נפשה ללא כל משוא פנים.

ואננם גדולי החסידות שבקרו מאז בירושלם הגאונים הצדיקים: רבי מנחם מענדל לנדא מסטריקוב, והאדמו"ר"ם מבויאן ומסלונים, לא דרכה רגלם על סף ביתו של הרב קוק, בחששם שמא יפגע הדבר בקדושת מלחמתם של יהודי ירושלם.

עד כאן מספר "מרא דארעא ישראל".

דומה כי ההתבוננות בפרשייה זו, אמורה לאלף אותנו רבות בכל הנוגע לנושא המדובר, ותן לחכם ויחכם עוד לדעת את הדרך נלך בה, כי כאמור סוגיא זו לא ניתן לקבוע בה כללים מדוייקים התואמים לכל מצב, לכל זמן ולכל אדם ובכל מקום, וצריך להיות ערום ביראה ולכוון כל מעשיו לשם שמים, וכל הנוטל עצה מן הזקנים אינו מפסיד, שאל אביך ויגדך וקנין ויאמרו לך.

יש שכר למחאתכם

קברי אבותינו ב"גוש עציון" ניצלו בחסדי השם בזכות מסירות נפש של עשרות מוחים שנלחמו במקום תחת גשם עז וקור אימים

התורה הצרופה. כאמור בשבועות האחרונים הם חשבו כי במקומות מסוימים ניתן לזוז מההוראות ולפגוע בקברים כפי העולה על רוחם, אולם בזכות המסירות נפש של בני ירושלים אשר עזבו את כל העיסוקים האחרים ומיהרו ללחום למען ישני עפר, זכינו לראות סייעתא דשמיא גדולה כאשר לפי הנראה כעת בחסדי שמים הקברים ניצלו מחילול. כמובן שיש לעמוד הכן לכל קריאה אם תבוא.

רבים מן המוחים לאוטובוס משטרתי והם הורדו באיזור מלחה בירושלים. היהדות הנאמנה לא תשכח את המערכה האדירה שהתנהלה להצלת קברי ישראל בגוש עציון בראשות שר צבא ד' רבינו הקוה"ט בעל ה"שערי טוביה" ז"ע, ובזכות מערכה עקובה מדם זו ב"ה ניצלו רבים ממערות הקבורה במקום לאחר שהאחראים לפשע הבינו כי יש לעשות הכל בפיקוח "אתרא קדישא" ועל פי דעת

במהלך המחאה פעלה המשטרה הציונית באכזריות נגד המוחים, ואף עצרה הסעות של מוחים בדרך למקום, אולם הציבור לא התעייף והמשיך לחדור למקום מכל דרך אפשרית. המשטרה הציונית עצרה במקום ארבעה אברכים חשובים שהובאו לתחנת המשטרה בעיר ביתר עילית, שם שוחררו בתום חקירה קצרה ולאחר קבלת ייעוץ וליוי מטעם עסקני 'ועד אסירי ציון'. כמו כן העלו השוטרים

בשבועות האחרונים זכינו שוב לגילוי משמים על כוחה של מסירות נפש כאשר לאחר מאבק של כמה ימים ובפרט ביום ראשון פרשת תולדות כשעשרות אברכים נענו לקריאת חירום ויצאו לשטח החילול ב"גוש עציון" ומחו במשך שעות תחת גשם עז וקור אימים, חדרו את הגדרות ואת הקלגסים והגיעו עד מכונת הקידוח, ועצרו בגופם את עבודות ההרס. הרי שבחסדי שמים ובנסים גלויים ניצלו קברי הקדמונים מחילולם.

אוי לנו שכך עלתה בימינו

אוטובוסים עם נוסעים חרדים הגיעו ממש סמוך לשקיעת החמה לתוככי העיר בני ברק

מעמידות מלאי מספק של אוטובוסים בשעות הלחץ, וכל זה מתחרש בזמן שנציג חרדי מכהן כסגן שר התחבורה. רואים כאן שוב עד כמה אותם נציגי ציבור לא מעניין אותם גם ציבור הבוחרים שלהם וצוחקים עליהם כל הדרך אל הקלפי ובפרט כשהברים נוגעים לאידישקייט.

בערב שבת. אולם יש לציין נקודה נוספת, כאשר נציגי המפלגות החרדיות הגיבו לכך כי הציבור צריך לצאת מוקדם יותר לדרך. אולם משום מה שכחו שהסיבה למה שהתרחש בשבוע האחרון ולא רק, זה שירות לקוי ביותר של חברות התחבורה אשר אינן

רבים מתושבי בני ברק נחרדו לגלות בערב שבת האחרון אוטובוסים ציבוריים עם תושבים חרדים בתוכם נכנסים אל תוככי העיר ממש בסמוך לשקיעת החמה ויש שיאמרו אף יותר מכך רח"ל, הדבר כמובן מחייב להתעורר בשמירת השבת קודש ובוודאי לצאת מה שיותר מוקדם בנסיעות

לעצור בעד השמד

מחאות בימים האחרונים מול ביתו של אחד מהפועלים לקידום חוק גיוס עם מכסות ויעדים רח"ל

מול ביתו בכדי להבהיר כי היהדות הנאמנה תילחם בכל כוחה מול כל גורם אשר ינסה לשחק בנשמות ישראל, בתקווה כי הדברים ימצאו מסילות ללבבו ויבין כי חלילה מלסייע בשום דרך שהיא לקידום והעברת חוקי גיוס עם פשרות ומכסות מכל סוג שהוא.

ימים האחרונים המשיכו בני היהדות הנאמנה למחות מול ביתו של מ.ב. עוזרו של שר השיכון החרדי-ציוני, אשר מנצל את קשריו ההדוקים עם ראש ממשלת הכופרים לדחוף בכל כוחו קידום של חוק גיוס הרסני ומסוכן. אי לכך יוצאים החרדים לדבר ד' להשמיע קול מחאה

עד רדתה

מתגברות המחאות מול החנות הסודרת "ענק הסלולר" בדרישה לסגירת החנות על מסגר ובריה

חזרו והגישו ערעור בעניינו, כאשר במקביל פועלים כל העת עסקני 'ועד אסירי ציון' ללוות את התיק המשפטי וגם להכניס אוכל ותפילין לתוך תא המעצר.

בע"ה לאחר פעילות מאומצת שוחרר אסיר ציון למעצר בית בת יומיים בלבד ובהפקדה של חמשת אלפי ש"ל שמחת לב יראי ד'.

בשבועות האחרונים נמשכו המחאות מול חנות "ענק הסלולר" אשר לדאבון כל לב עומד במריו להתטאת הרבים.

בתחילת השבוע אף נעצר האברך רבי משה מרדכי גרינהויז שליטי"א והמשטרה הציונית ביקשה להעליל עליו עלילות שואו גם בנוגע למערכה ברחוב בר אילן, וגם לאחר שבית המשפט הציוני הודיע על שחרורו הם

מעמד אדיר

אלפים השתתפו בתהלוכה ומעמד היסטורי כהזדהות עם אסיר ציון הרב יהושע דרון שליט"א עם כניסתו לבית הכלא

דוד טורציץ שליט"א, והגה"צ רבי משה קרמר שליט"א.

בחרדת קודש נשמעו דברים חוצבים להבות אש ממרן ראש הישיבה שליט"א ולאחר מכן כובד הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א בפסוקי קבלת עול מלכות שמים.

בשלב זה פצחו המזמרים והמנגנים בשירה מרוממת כאשר הציבור רוקד ומפזז לכבוד מוסר הנפש. לכבוד ד' יתברך ולקדש שם שמים.

רבי שמעון יצחק שלזינגר שליט"א חבר הבד"צ. ולאחר מכן כובד אסיר ציון רבי יהושע שליט"א לערוך סיום מסכת עירובין, כאשר לפני כן אף נשא דברים נרגשים והודה לכל העסקנים החשובים ובפרט ל"ועד אסירי ציון" ול"ערכים לקרבנות הציבור".

בהתרגשות קודש קיבלו אלפי המשתתפים בשירת "צהלי ורני" את פני זקני ופארי הדור הגה"צ המקובל רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א, מרן ראש הישיבה הגאון האדיר רבי יהושע

ציון מפזז בתווך.

משם המשיכו ל"כיכר השבת" שם המתינו אלפים רבים שקיבלו בשירה וזמרה את פני אסיר ציון אשר הועלה אחר כבוד למזרח הענק שהוקם במקום

את המעמד הנחה הרה"ג רבי מרדכי הולצמן שליט"א לאחר מכן נשא דברים הגאון רבי יחזקאל כהן שליט"א רב שכונת קנה בושם בבית שמש שם מתגורר אסיר ציון.

דברים נלהבים השמיע הגאון הגדול

אלפי בני היהדות הנאמנה יצאו להפגין את תודתם והערכתם לאסיר ציון הרה"ג רבי יהושע דרון שליט"א שנכנס ביום ראשון פרשת תולדות לריצוי עונש המאסר בבית הכלא הציוני בשל עמידתו האיתנה על משמר קדושת המחנה.

המעמד האדיר שהתקיים במוצאי שבת קודש פרשת חיי שרה החל בתהלוכה ענקית בהשתתפות מאות ילדי ירושלים עם לפידים ופנסים בידיהם כאשר רכב המוזיקה מלווה את התהלוכה, ואסיר

על מירון ידו גורל

ממשלת השמד אישרה לתת את ניהול ההילולא בל"ג בעומר תשפ"ה במירון לידי השר הכושל מ. פרוש והיהדות החרדית נערכת למען לא ישלטו ידי זדים על הר הקודש מירון

שליטת הרשעים, ושיוכלו לעלות להר הקודש מירון בקדושה וטהרה בשמחה וטוב לבב כימים מקדם.

ממנים אותו שוב לתפקיד. היהדות הנאמנה תשמור על מירון טהורה וקדושה ושלא תהיה חס וחלילה תחת

בשבוע האחרון אישרו בכנסת המינים כי פרויקט ל"ג בעומר תשפ"ה במירון יהיה תחת סמכות השר הציוני מ. פרוש. רק כמה תמונה העובדה אשר ממש מזכירה את מדינת חלם כאשר לוקחים אדם שרק בשנה שעברה לאחר מסע הפוגרום וגזירת הגירוש נגד רבבות יהודים נאלץ אותו פרוש לפרסם מעל גבי העיתון הפסול 'המבשר' כי הוא נכשל בתפקיד, ולמרות הכל

חרפה נוראה

ראגה וזעזוע בעקבות חפירות חמורות ומסוכנות הפוגעות בקברי ישראל בהר הזיתים

אולם לאחר שהעסקנים התעקשו על הנבלה הנוראית הנעשית במקום, הרי שגם הם נאלצו להודות בצדקת המוחים.

בימים אלו מובאים הממצאים החמורים אל שולחן הרבנים הגאונים שליט"א, וברור כי אם חלילה האחראים לפשע לא יחדלו באופן מיידי מהפשע המחריד הרי שהיהדות הנאמנה תחגור כלי מלחמתה להגן בחירוף נפש על קברי אבותינו בהר הזיתים.

זעזוע וחלחלה תפסה כמה עסקנים חשובים אשר בביקור בחלקת קבורה שבהר הזיתים נדהמו לגלות מעשים חמורים הנעשים על ידי החברה קדישא במקום, כאשר קברים שלמים נמצאים חפורים מלמטה, בעוד המצבה עומדת שלימה מלמטה כל הקבר ריק מלמטה מכל תכולתו.

העסקנים שנחרדו למראית עיניהם החלו להשמיע קול מחאה, אולם אנשי החברה קדישא הזמינו משטרה אשר אכן בתחילה התנכלה למוחים

במחאה מול פורצי הגדר

מחאה בעיר בית שמש נגד קיום "הקרנת סרטים" באחת האולמות בשכונת נחלה ומנוחה בניגוד לדעת רבני העיר

אליה שייך האולם, החלו להתעמת עם המוחים היקרים.

בהמשך גם המשטרה הציונית הגיעה למקום, אולם המחאה נמשכה והדהדה בכל האיזור כאשר כולם תקווה כי בעלי האולם יבינו את אשר לפניהם, וכי אם ימשיכו בדרך הרעה הרי שתקום דממה לסערה והיהדות הנאמנה לא תוכל לשתוק מול מציאות כזו.

האירוע המתוכנן, הרי שביום שני פר' תולדות בעת קיום האירוע הגיעו עשרות יראי ד' למקום והחלו להשמיע קול מחאה, כאשר לתדהמתם דווקא בחורים מהחסידות

סערה בעיר בית שמש לאחר שבעלי אולם שבקריה החרדית 'נחלה' ומנוחה' פרצו את הגדר וקיימו אירוע עם הקרנת סרטים, למרות שכלל רבני השכונות החרדיות בעיר פירסמו על איסור החמור לפרוץ עניין זה.

ולאחר שפנו אל בעלי האולם בבקשה ותחנונים למנוע את

מבצע מורכב

אברכים יקרים פעלו שעות ארוכות ועשו 'ליקוט עצמות' במערת קבורה שחוללה בידי שודדי העתיקות ונתגלתה בהשגחה מיוחדת

למקום כלים שונים לצורך מלאכת הליקוט מה שהצריך ללכת במסלול התלול הלוך ושוב למשך שעות ארוכות.

תקוותינו כי מעתה ינוחו העצמות הקדושות על מנוחתם ולא ישלטו בהם ידי שודדי הקברות.

באחד מהרי ירושלים נקלע אברך יקר בעקבות נפילה במסלול מורכב, ובהשגחה מופלאה, התגלתה למגינת לב מערת קבורה אשר נחפרה בידי שודדי העתיקות.

מיד כאשר הובאה הידיעה החמורה לעסקני "ועד ההצלת קברי ישראל" הגיעו לאיזור

כמה אברכים יקרים בכדי לקיים ליקוט עצמות, כאשר יש לציין כי אין אפשרות להגיע למקום ה ח י ל ל ב א מ צ ע ו ת רכב, ויש ללכת לפחות 40 דקות ברגל בכדי להגיע למקום, כך שהעבודה הייתה כרוכה במסירות של ממש, כאשר נאלצו להביא

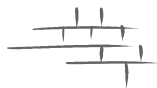

כנס פתיחת המגבית למען 'ועד גאולה'

ועד אסירי ציון

02.9.40.30.20

ארגוני ההצלה מגזירת הגיוס

יד להושיע

02.970.1060

בנות מלך

*6593

מרכז הצלה

1800.220.224

הצלה לאחים

02.50.2323.1

קווי המערכה

קול זעקה

0723.70.9999

קול האמונה

02.3722.191